

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2018)0204

Mediernas frihet och mångfald i Europeiska unionen

Europaparlamentets resolution av den 3 maj 2018 om mediernas mångfald och frihet i Europeiska unionen (2017/2209(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3, 6, 7, 9, 10, 11 och 49 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 9, 10 och 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 10 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) samt den europeiska sociala stadgan,
- med beaktande av den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, antagen och öppnad för undertecknande och ratificering genom FN:s generalförsamlings resolution 2106 av den 21 december 1965,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar¹,
- med beaktande av protokoll nr 29 om systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna,
- med beaktande av den europeiska stadgan om pressfrihet,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av förklaringarna, rekommendationerna och resolutionerna från Europarådets ministerkommitté och Europarådets parlamentariska församling samt Venedigkommissionens yttranden och rättsstatlighetschecklista,

¹ EUT L 145, 31.5.2001, s. 43.

- med beaktande av Europarådets studie *Journalists under pressure – Unwarranted interference, fear and self-censorship in Europe*,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, FN:s konvention mot korruption och Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar,
- med beaktande av den allmänna kommentaren nr 34 från FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter,
- med beaktande av de relevanta resolutionerna från FN:s generalförsamling och FN:s människorättsråd och rapporten från FN:s särskilde rapportör om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten,
- med beaktande av FN:s handlingsplan om journalisters säkerhet och frågan om straffrihet,
- med beaktande av det arbete som utförs av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) på området mediefrihet, i synnerhet rapporterna från dess representant för mediefrihet,
- med beaktande av det arbete som Europarådets plattform för att främja skydd för journalistiken och säkerhet för journalister utför,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 3 mars 2017 om yttrandefrihet och ”falska nyheter”, desinformation och propaganda från FN:s särskilde rapportör om främjande och skydd av rätten till åsikts- och yttrandefrihet, OSSE:s representant för mediefrihet, Amerikanska samarbetsorganisationens (OAS) särskilda rapportör om yttrandefrihet och den särskilda rapportören om yttrandefrihet och tillgång till information från Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter,
- med beaktande av resultaten från det internationella pressfrihetsindexet från Reportrar utan gränser och dem från övervakningsverktyget för mediemångfald från Europeiska universitetsinstitutets centrum för mediemångfald och mediefrihet,
- med beaktande av policydokumentet *Defining Defamation: Principles on Freedom of Expression and Protection of Reputation* som publicerats av ARTICLE 19,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om EU-stadgan: standarder för mediefrihet i EU¹,
- med beaktande av sina resolutioner av den 12 mars 2014 om amerikanska NSA:s övervakningsprogram, övervakningsorgan i olika medlemsstater samt inverkan på EU-medborgarnas grundläggande rättigheter och på det transatlantiska samarbetet i rättsliga och inrikes frågor² och av den 29 oktober 2015 om uppföljning av

¹ EUT C 55, 12.2.2016, s. 33.

² EUT C 378, 9.11.2017, s. 104.

Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2014 om den elektroniska massövervakningen av EU:s medborgare¹,

- med beaktande av sin resolution av den 16 mars 2017 om e-demokrati i Europeiska unionen: möjligheter och utmaningar²,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter³,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 februari 2017 Visselblåsares roll för skyddet av EU:s ekonomiska intressen⁴ och av den 24 oktober 2017 om legitima åtgärder för att skydda visselblåsare som agerar i allmänhetens intresse när de lämnar ut konfidentiella uppgifter om företag och offentliga organ⁵,
- med beaktande av slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om mediefrihet och mediepluralism i den digitala miljön⁶,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter vad gäller yttrandefrihet online och offline och kommissionens riktlinjer för EU-stöd till mediefrihet och medieintegritet i utvidgningsländerna under perioden 2014–2020,
- med beaktande av 2016 års upplaga av kommissionens årliga kollokvium om de grundläggande rättigheterna, med mediepluralism och demokrati som tema, och de relevanta bidrag som offentliggjorts av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
- med beaktande av högnivågruppen med experter på falska nyheter och desinformation på internet som utsetts av kommissionen för att ge råd angående omfattningen av fenomenet falska nyheter och utformningen av roller och ansvarsområden för relevanta berörda parter,
- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens (EDPS) yttrande 5/2016 om översynen av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation (2002/58/EG),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF⁷,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 22 juni 2017 om säkerhet och försvar,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

¹ EUT C 355, 20.10.2017, s. 51.

² Antagna texter, P8_TA(2017)0095.

³ Antagna texter, P8_TA(2016)0409.

⁴ Antagna texter, P8_TA(2017)0022.

⁵ Antagna texter, P8_TA(2017)0402.

⁶ EUT C 32, 4.2.2014, s. 6.

⁷ EUT L 88, 31.3.2017, s. 6.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandena från utskottet för kultur och utbildning och utskottet för rättsliga frågor (A8-0144/2018), och av följande skäl:
- A. Yttrande- och åsiktsfrihet utgör grundläggande mänskliga rättigheter och oundgängliga villkor för en fullständig individuell utveckling och ett aktivt deltagande i ett demokratiskt samhälle, för förverkligande av principerna om öppenhet och ansvarighet och för uppfyllande av andra mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.
- B. Mångfald är oskiljaktigt förenad med frihet, demokrati och rättsstatlighet.
- C. Rätten att informera och rätten till information utgör en del av de centrala grundläggande demokratiska värden som ligger till grund för Europeiska unionen.
- D. Pluralistiska, oberoende och trovärdiga mediers betydelse som demokratins och rättsstatens väktare och bevakare kan inte överskattas.
- E. Mediernas frihet, mångfald och oberoende är oundgängliga delar av rätten till yttrandefrihet. Medierna spelar en central roll i ett demokratiskt samhälle, genom att fungera som offentlighetens övervakningsorgan, samtidigt som de bidrar till att informera medborgarna och stärka deras egenmakt genom att bredda deras förståelse av det nuvarande politiska och sociala landskapet, och främja deras medvetna deltagande i demokratin. Denna roll bör utvidgas till att omfatta nätjournalistik och medborgarjournalistik, samt det arbete som utförs av bloggare, internetanvändare, aktivister som verkar via sociala medier och människorättsförsvarare, för att spegla dagens grundligt förändrade mediala verklighet, samtidigt som rätten till privatliv respekteras. Nätneutralitet är en grundläggande princip för ett öppet internet.
- F. Falska nyheter, nätmobbning och hämndporr utgör växande problem i våra samhällen, särskilt bland unga.
- G. Spridningen av falska nyheter och desinformation i sociala medier och sökmotorer har kraftigt skadat de traditionella mediernas trovärdighet, vilket i förlängningen hindrar deras förmåga att fungera som väktare.
- H. De offentliga myndigheterna har inte bara skyldighet att avstå från att införa begränsningar av yttrandefriheten, utan har även den positiva skyldigheten att anta en rättslig ram som främjar utvecklingen av fria, oberoende och pluralistiska medier.
- I. Enligt artiklarna 2 och 4 i den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering och artikel 30 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, får aldrig yttrandefrihet utnyttjas för att försvara uttalanden som strider mot konventionen och förklaringen, t.ex. hatspråk och hatpropaganda som bygger på idéer eller teorier om överlägsenhet för en ras eller grupp av människor med en viss hudfärg eller en etnisk grupp, eller som försöker rättfärdiga eller främja rasism eller diskriminering i någon form.
- J. Offentliga myndigheter är skyldiga att skydda de offentliga mediernas oberoende och opartiskhet, i synnerhet i egenskap av aktörer som tjänar det demokratiska samhället och inte regeringsmaktens intressen.
- K. Myndigheterna bör även säkerställa att medierna respekterar gällande lagar och bestämmelser.

- L. Den senaste politiska utvecklingen i olika medlemsstater, där nationalismen och populismen är på frammarsch, har lett till påtryckningar och hot mot journalister, vilket visar att Europeiska unionen måste säkerställa, främja och försvara mediefrihet och mediemångfald.
- M. Enligt Europarådet har de övergrepp och brott som begås mot journalister av både statliga och icke-statliga aktörer en allvarlig och dämpande effekt på yttrandefriheten. Riskerna för och frekvensen av obefogade ingrepp spår på rädslan bland journalister, medborgarjournalister, bloggare och andra informationsaktörer, vilket leder till en potentiellt hög grad av självcensur, samtidigt som det undergräver medborgarnas rätt till information och deltagande.
- N. FN:s särskilde rapportör om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten påminde i september 2016 om att regeringarna bär ansvar för att både respektera journalistiken och säkerställa att journalister och deras källor skyddas genom stark lagstiftning, åtal av förövare och omfattande säkerhet när så krävs.
- O. Journalister och andra medieaktörer drabbas fortfarande av våld, hot, trakasserier och offentliga uthängningar i Europeiska unionen, huvudsakligen på grund av deras undersökande arbete för att skydda allmänhetens intresse från maktmissbruk, korruption, kränkningar av de mänskliga rättigheterna och brottslig verksamhet.
- P. Att garantera journalisters och andra medieaktörers säkerhet är en grundförutsättning för att de ska kunna fullgöra sin uppgift och ha möjlighet att informera medborgare ordentligt och delta verkningsfullt i den offentliga debatten.
- Q. Enligt Europarådets plattform för skydd för journalistiken och säkerhet för journalister är statliga aktörer skyldiga till mer än hälften av övergreppen mot mediearbetare.
- R. Undersökande journalistik bör främjas som en form av medborgerligt engagemang och en yttring av civilkurage med stöd av kommunikation, lärande och utbildning.
- S. Den radikala utvecklingen av mediasystemet, den snabba utvecklingen av mediemångfaldens onlinedimension och framväxten av sökmotorer och plattformar för sociala medier som nyhetskällor innebär både en utmaning och en möjlighet för främjande av yttrandefriheten, för en demokratisering av nyhetsproduktionen genom att medborgare involveras i den offentliga debatten, och för omvandling av ett växande antal informationsanvändare till att bli informationsproducenter. Maktkoncentrationen hos mediekonglomerat, plattformsoperatörer och mellanhänder på internet, och mediekontrollen från bolag och politiska aktörer, riskerar att medföra negativa konsekvenser för mångfalden i den offentliga debatten och tillgången till information och inverka på journalistikens och etermediernas frihet, integritet, kvalitet och redaktionella oberoende. Det krävs lika villkor på EU-nivå för att säkerställa att sökmotorer, plattformar för sociala medier och andra högteknologiska jättar respekterar reglerna på EU:s digitala inre marknad, på områden såsom e-integritet och konkurrens.
- T. Journalister behöver direkt, omedelbar och obehindrad tillgång till information från offentliga förvaltningar för att på ett riktigt sätt kunna ställa myndigheterna till svars.
- U. Uppgifter som inhämtats genom undersökningsrätten och uppgifter som erhållits genom visselblåsare kompletterar varandra, och båda är väsentliga för journalisters förmåga att fullgöra sitt uppdrag att agera i allmänhetens intresse.

- V. Journalister behöver ett fullständigt rättsligt skydd för att använda och sprida sådan information av allmänintresse inom ramen för sitt arbete.
- W. Rätten att begära och motta information från den offentliga förvaltningen upprätthålls fortfarande inte överallt eller fullt ut i EU.
- X. Mediesektorn spelar en central roll i alla demokratiska samhällen. Den ekonomiska krisens verkningar, i kombination med den samtidiga ökningen av plattformar för sociala medier och andra högteknologiska jättar och mycket selektiva reklamintäkter, har lett till en dramatiskt ökad otrygghet när det gäller arbetsvillkor och en försämrad social trygghet för medieaktörer, däribland oberoende journalister, vilket har lett till en dramatisk nedgång för journalistikens professionella, sociala och kvalitetsmässiga standard som kan påverka det redaktionella oberoendet i negativ riktning.
- Y. Europeiska audiovisuella observationsorganet vid Europarådet har fördömt framväxten av ett digitalt duopol där Google och Facebook står för upp till 85 procent av all tillväxt på marknaden för digital reklam 2016, vilket äventyrar framtiden för traditionella reklamfinansierade medieföretag, t.ex. kommersiella tv-kanaler, tidningar och tidskrifter som når ut till en mycket mer begränsad publik.
- Z. Inom ramen för utvidgningspolitiken är kommissionen skyldig att kräva full överensstämmelse med Köpenhamnskriterierna, däribland yttrande- och mediefrihet, och EU bör därför föregå med gott exempel med de högsta möjliga standarderna på detta område. När stater har blivit medlemmar av EU fortsätter de att vara otvetydigt bundna av människorättsförpliktelser i enlighet med EU-fördragen och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, och respekten för yttrande- och mediefriheten i medlemsstaterna bör granskas regelbundet. EU kan enbart vara trovärdigt på den globala arenan om press- och mediefriheterna garanteras och respekteras inom unionen själv.
- AA. Forskningen visar konsekvent att kvinnor är i minoritet i mediesektorerna, i synnerhet i kreativa roller, och att de är kraftigt underrepresenterade på högre beslutsfattande nivå. Undersökningar av kvinnors deltagande i journalistiken tyder på att könsbalansen bland nytillträdande journalister är relativt god, men att fördelningen av ansvar när det gäller beslutsfattande kännetecknas av en betydande klyfta mellan könen.
- AB. Bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och EU-fördraget, som säkerställer respekt för dessa principer, uppfylls genom positiva åtgärder för att främja mediernas frihet och mångfald, för att främja kvalitet på, tillgång till och tillgänglighet för information (positiv frihet), men kräver även att inga ingripanden görs av de offentliga myndigheterna för att undvika skadliga angrepp (negativ frihet).
- AC. Olaglig och godtycklig övervakning, i synnerhet när den bedrivs i stor skala, är oförenlig med de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, däribland yttrandefriheten – inbegripet pressfrihet och skydd av journalistiska källors konfidentialitet – och rätten till integritet och skydd av personuppgifter. Internet och sociala medier spelar en roll när det gäller spridning av hatpropaganda och främjande av radikaliserings som leder till våldsam extremism genom vidarebefordring av olagligt innehåll, särskilt till men för unga människor. Bekämpning av sådana fenomen kräver nära och samordnat samarbete mellan alla relevanta aktörer, på alla myndighetsnivåer (lokal, regional och nationell) samt med civilsamhället och den privata sektorn.

Ändamålsenliga lagar och verksamheter för säkerhet och terrorismbekämpning, samt åtgärder som syftar till att bekämpa och förebygga spridning av hatpropaganda och våldsamt extremism, bör alltid vara föremål för skyldigheter avseende grundläggande rättigheter, så att alla eventuella konflikter med skyddet av yttrandefriheten undviks.

- AD. Att som visseblåsare slå larm om missförhållanden är, precis som Europarådet framhåller, en grundläggande aspekt av yttrandefriheten och spelar en viktig roll för att upptäcka och anmäla oegentligheter och missförhållanden, och för att stärka den demokratiska ansvarsskyldigheten och öppenheten. Visselblåsning utgör en central informationskälla i kampen mot organiserad brottslighet, i utredningen, identifieringen och offentliggörandet av fall av korruption inom den offentliga och privata sektorn samt för att upptäcka system för skatteflykt som inrättats av privata företag. Ett lämpligt skydd för visseblåsare på EU-nivå samt på nationell och internationell nivå, och ett främjande av en kultur som erkänner den viktiga roll som visseblåsare spelar i samhället, är förutsättningar för att säkerställa ändamålsenligheten för en sådan roll.
- AE. När det gäller bekämpning av korruption och administrativa missförhållanden i EU bör undersökande journalistik ges särskild uppmärksamhet och ekonomiskt stöd som ett verktyg som tjänar det allmännas bästa.
- AF. Enligt resultaten från övervakningsverktyget för mediemångfald är medieägandet fortfarande mycket koncentrerat, och detta utgör en betydande risk för mångfalden när det gäller information och synvinklar som ges utrymme i medieinnehållet.
- AG. Bevakningen av EU-frågor och det arbete som EU:s institutioner och organ utför bör omfattas av kriterierna för mediemångfald och mediefrihet, på samma villkor som bevakningen av nationella nyheter, och bör ha flerspråkigt stöd för att nå ut till så många EU-medborgare som möjligt.
1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder, däribland att säkerställa tillräcklig offentlig finansiering, för att garantera och främja ett pluralistiskt, oberoende och fritt medielandskap i det demokratiska samhällets tjänst, inbegripet public service-mediers, icke-kommersiella mediers och gräsrotsmediers oberoende och hållbarhet, vilka är avgörande delar i en gynnsam miljö för att garantera den grundläggande rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet.
 2. Europaparlamentet framhåller att lagstiftare, journalister, utgivare och mellanhänder på internet har ett gemensamt ansvar, vilket även gäller medborgarna i egenskap av konsumenter av information.
 3. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att garantera ett fullständigt genomförande av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna i alla sina beslut och åtgärder och i all sin politik, för att på så sätt upprätthålla mediernas mångfald och frihet och skydda dem mot otillbörlig påverkan från nationella offentliga myndigheters sida. Parlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att införa konsekvensbedömningar på människorättsområdet för att utvärdera sina lagstiftningsförslag och lägga fram ett förslag om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter, i linje med den relevanta resolutionen av den 25 oktober 2016 från parlamentet.
 4. Europaparlamentet betonar behovet av att ha oberoende övervakningsmekanismer för att bedöma situationen för mediefrihet och mediemångfald i EU, som ett sätt att främja

och skydda de rättigheter och friheter som fastställs i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 10 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och skyndsamt reagera på möjliga hot mot och kränkningar av dem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att till fullo stödja och stärka de verktyg som redan tagits fram i detta avseende, exempelvis övervakningsverktyget för mediemångfald och Europarådets plattform för skydd av journalistiken och säkerhet för journalister.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i egenskap av fördragets väktare, att behandla försök att skada mediernas frihet och mångfald från medlemsstaternas regeringars sida som de allvarliga och systemiska maktmissbruk och handlingar mot EU:s grundläggande värden i artikel 2 i EU-fördraget som de är, med tanke på att rättigheterna till yttrande- och åsiktsfrihet är grundläggande mänskliga rättigheter och att mediernas frihet, mångfald och oberoende spelar en väsentlig roll i demokratiska samhällen, däribland genom att kontrollera regeringens och statens makt.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra en oberoende granskning av relevant lagstiftning och praxis för att skydda yttrandefriheten och mediernas frihet och mångfald.
7. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över de övergrepp, kränkningar och dödliga attacker som fortfarande begås mot journalister och mediearbetare i medlemsstaterna på grund av deras verksamhet. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att förhindra sådant våld, se till att ansvar utkrävs och att straffrihet undviks och säkerställa att brottsoffer och deras familjer har tillgång till lämpliga rättsmedel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta ett oberoende och opartiskt tillsynsorgan, i samarbete med journalistorganisationer, för övervakning, dokumentering och rapportering om våld och hot mot journalister och för att hantera skyddet av journalistiken och journalisters säkerhet på nationell nivå. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att fullt ut genomföra Europarådets rekommendation CM/Rec(2016)4 om skydd för journalistik och journalisters och andra medieaktörers säkerhet.
8. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de försämrade arbetsförhållandena för journalister och den mängd psykiskt våld som journalister drabbas av. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att upprätta nationella handlingsplaner, i nära samarbete med journalistorganisationer, för att förbättra arbetsförhållandena för journalister och säkerställa att journalister inte utsätts för psykiskt våld.
9. Europaparlamentet är bekymrat över situationen för mediefriheten i Malta efter mordet i oktober 2017 på den korruptionsbekämpande journalisten Daphne Caruana Galizia, som även drabbades av trakasserier, däribland förebyggande beslut som frös hennes bankkonton, och hot från multinationella företag.
10. Europaparlamentet fördömer skarpt mordet på den slovakiske undersökande journalisten Ján Kuciak och hans partner Martina Kušnírová.
11. Europaparlamentet välkomnar beslutet att uppkalla Europaparlamentets pressrum efter den mördade journalisten Daphne Caruana Galizia. Parlamentet påminner i detta sammanhang om sin efterlysning av ett årligt pris i Europaparlamentet till undersökande journalistik som ska uppkallas efter henne.

12. Europaparlamentet uppmanar talmanskonferensen att lägga fram ett förslag om hur parlamentet skulle kunna hedra Ján Kuciaks arbete, och att överväga att döpa om parlamentets praktikersystem för journalister och uppkalla det efter Ján Kuciak.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo stödja Reportrar utan gränsers initiativ till att vid FN:s generalsekretariat inrätta en särskild representant för journalisters säkerhet.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i lag och praxis skapa och upprätthålla en trygg och säker miljö för journalister och andra medieaktörer, däribland utländska journalister som bedriver journalistisk verksamhet i medlemsstaterna, och därmed göra det möjligt för dem att utföra sitt arbete självständigt och utan otillbörlig inblandning, såsom hot om våld, trakasserier, finansiellt, ekonomiskt och politiskt tryck, påtryckningar om att lämna ut konfidentiella källor och konfidentiellt material, och riktad övervakning. Parlamentet betonar behovet av att medlemsstaterna garanterar effektiva förfaranden för rättslig prövning, i fråga om ovan nämnda handlingar, för journalister vars rätt att arbeta har hotats, för att undvika självcensur. Parlamentet framhåller vikten av ett jämställdhetsperspektiv när man överväger åtgärder för att hantera journalisters säkerhet.
15. Europaparlamentet understryker vikten av att säkerställa adekvata arbetsförhållanden för journalister och mediearbetare, i full överensstämmelse med kraven i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och den europeiska sociala stadgan, som ett sätt att undvika otillbörliga inre och yttre påtryckningar, beroendesituationer, sårbarhet och instabilitet och till följd därav risken för självcensur. Parlamentet framhäver att oberoende journalistik inte kan garanteras och främjas enbart genom marknaden. Därför uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att främja och utarbeta nya socialt hållbara ekonomiska modeller som syftar till att finansiera och stödja kvalitet och oberoende journalistik och säkerställer att allmänheten får korrekt information. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka det ekonomiska stödet till public service-leverantörer och undersökande journalistik, och att samtidigt avstå från att blanda sig i redaktionella beslut.
16. Europaparlamentet fördömer alla försök från regeringars sida att tysta kritiska medier och rasera mediefriheten och mediemångfalden, även på mer sofistikerade sätt som vanligtvis inte genererar en varning i Europarådets plattform för att främja skydd av journalistiken och säkerhet för journalister, t.ex. genom att regeringsmedlemmar och deras kumpaner köper upp kommersiella medieföretag och kapar public service-medierna för att gynna partsintressen.
17. Europaparlamentet framhåller behovet av att stödja och bredda omfattningen av verksamheten i det europeiska centrumet för press- och mediefrihet, i synnerhet det rättsliga stödet till hotade journalister.
18. Europaparlamentet understryker att de som är verksamma i mediebranschen ofta har osäkra arbetsvillkor vad gäller kontrakt, löner och sociala garantier, vilket äventyrar deras förmåga att arbeta på ett riktigt sätt och därigenom hämmar mediefriheten.
19. Europaparlamentet konstaterar att rätten till yttrandefrihet får bli föremål för inskränkningar – under förutsättning att de föreskrivs i lag, tjänar ett legitimt syfte och är nödvändiga i ett demokratiskt samhälle – i syfte att, bland annat, skydda andra människors anseende och rättigheter. Parlamentet uttrycker dock sin oro över de

negativa och avskräckande effekter som straffrättsliga lagar om förtal kan ha på rätten till yttrandefrihet, pressfrihet och offentlig debatt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från varje form av missbruk av lagar om brottsligt förtal genom att hitta en rimlig balans mellan rätten till yttrandefrihet och rätten till respekt för privatliv och familjeliv, däribland anseende, samtidigt som man säkerställer rätten till ett effektivt rättsmedel och undviker alltför långtgående och oproportionerliga straff och påföljder, i enlighet med de kriterier som fastställs av Europadomstolen.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett anti-SLAPP-direktiv (Strategic lawsuit against public participation) som skyddar de oberoende medierna från ogrundade stämningar som syftar till att tysta eller skrämna dem i EU.
21. Europaparlamentet anser att grunden till deltagandet i demokratiska processer först och främst bygger på faktisk och icke-diskriminerande tillgång till information och kunskap. Parlamentet efterlyser att EU och dess medlemsstater tar fram adekvat politik för att uppnå universell tillgång till internet och för att erkänna tillgång till internet – inbegripet nätneutralitet – som en grundläggande rättighet.
22. Europaparlamentet beklagar djupt det beslut som antagits av Förenta staternas federala kommunikationsutskott om att upphäva reglerna om nätneutralitet från 2015, och framhåller de negativa konsekvenser som detta beslut kan medföra i en globalt sammankopplad digital värld för rätten till tillgång till information utan diskriminering. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fortsätta att stärka principen om nätneutralitet genom att bygga vidare på och vidareutveckla riktlinjerna för nationella regleringsmyndigheters genomförande av EU:s regler om nätneutralitet, från Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec).
23. Europaparlamentet lyfter fram oberoende och pluralistiska mediers viktiga roll i den politiska debatten och rätten till pluralistisk information både under mandatperioder och de mellanliggande perioderna. Parlamentet understryker behovet att garantera full yttrandefrihet för alla politiska aktörer, i enlighet med bestämmelserna i den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, och att basera den sändningstid de ges i public service-kanaler på journalistiska och yrkesmässiga kriterier och inte på i vilken utsträckning de har institutionell representativitet eller på deras politiska åsikter.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att avstå från att vidta onödiga åtgärder som syftar till att på ett godtyckligt sätt begränsa tillgången till internet och utövandet av grundläggande mänskliga rättigheter, eller kontrollera offentliga kommunikationer, genom att exempelvis anta repressiva bestämmelser om etablering och drift av medieföretag och/eller webbplatser, godtyckligt införande av undantagstillstånd, teknisk kontroll över digital teknik – dvs. blockering, filtrering, störning och nedstängning av digitala platser – eller de facto-privatisering av kontrollåtgärder genom utövande av påtryckningar på mellanhänder för att förmå dem att vidta åtgärder för att begränsa eller ta bort innehåll på internet. Parlamentet uppmanar dessutom EU och medlemsstaterna att förhindra att sådana åtgärder införs av privata aktörer.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa fullständig transparens från privata företags och regeringars sida när det gäller användning av algoritmer, artificiell intelligens och automatiserat beslutsfattande, vilka inte bör införas och utvecklas på ett sätt som leder till eller har som avsikt att innehåll

på internet godtyckligt blockeras, filtreras och tas bort, och att garantera att EU:s digitala politik och strategi måste tas fram med ett människorättsbaserat synsätt och sörja för lämpliga garantier och rättsmedel och vara helt förenliga med relevanta bestämmelser i Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

26. Europaparlamentet upprepar att nätmobbning, hämndporr och material med sexuella övergrepp mot barn är ett växande problem i våra samhällen och kan få extremt allvarliga konsekvenser, särskilt för barn och ungdomar, och framhåller att minderårigas intressen och rättigheter måste respekteras fullt ut i sammanhang som rör massmedier. Parlamentet uppmuntrar alla medlemsstater att utarbeta långsiktig lagstiftning för att ta itu med dessa fenomen, däribland bestämmelser om upptäckt, signalering och borttagning av innehåll från sociala medier av innehåll som är uppenbart skadligt för människans värdighet. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att bygga upp effektiva motbudskap och att tillhandahålla tydliga riktlinjer som säkerställer rättslig säkerhet och förutsägbarhet för användare, tjänsteleverantörer och internetsektorn som helhet, samtidigt som man säkerställer möjligheten till rättslig prövning i enlighet med nationell lagstiftning, i syfte att reagera mot missbruk av sociala medier för terroristernas syften. Parlamentet betonar dock att alla åtgärder som begränsar eller tar bort innehåll på internet endast bör antas under specifika, fastställda och legitima omständigheter och under strikt rättslig tillsyn, i enlighet med internationella standarder, rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
27. Europaparlamentet noterar uppförandekoden om olaglig hatpropaganda på nätet, vilken stöds av kommissionen. Parlamentet noterar det stora handlingsutrymme för skönsmässig bedömning som lämnas åt privata aktörer för att fastställa vad som utgör ”olaglighet”, och efterlyser en begränsning av detta handlingsutrymme, för att undvika censur och godtyckliga inskränkningar av yttrandefriheten.
28. Europaparlamentet bekräftar på nytt att anonymitet och kryptering är viktiga verktyg för utövande av demokratiska rättigheter och friheter, främjande av tillit till den digitala infrastrukturen och de digitala kommunikationerna och skydd av journalistiska källors konfidentialitet. Parlamentet erkänner att kryptering och anonymitet möjliggör den integritet och säkerhet som behövs för att man ska kunna utöva rätten till åsikts- och yttrandefrihet i den digitala tidsåldern, och påminner om att fri tillgång till information med nödvändighet innebär att skydda de personuppgifter som medborgarna lämnar efter sig när de är verksamma online. Parlamentet noterar att kryptering och anonymitet också kan ge upphov till missbruk och oegentligheter och göra det svårt att förhindra brottslig verksamhet och genomföra utredningar, vilket har påpekats av tjänstemän inom brottsbekämpning och terrorismbekämpning. Parlamentet erinrar om att inskränkningar av kryptering och anonymitet måste vara begränsade i enlighet med principerna om laglighet, nödvändighet och proportionalitet. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att till fullo stödja och genomföra de rekommendationer som anges i rapporten av den 22 maj 2015 från FN:s särskilde rapportör om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten, som behandlar användning av kryptering och anonymitet i digital kommunikation.

29. Europaparlamentet uppmuntrar utarbetandet av etiska kodexar för journalister och för dem som medverkar i driften av medieföretag, i syfte att säkerställa ett fullständigt oberoende för journalister och medieorgan.
30. Europaparlamentet betonar att brottsbekämpande och rättsliga myndigheter ställs inför många hinder när de utreder och åttalar brott som begås på internet, även på grund av skillnader mellan EU-medlemsstaternas lagstiftning.
31. Europaparlamentet konstaterar att i det framväxande digitala medieekosystemet har nya mellanhänder dykt upp, som kan påverka och kontrollera information och tankar på internet genom att skaffa sig funktioner och kontroll som grindvakt. Parlamentet understryker att det måste finnas tillräckligt med oberoende och självständiga kanaler, tjänster och källor på internet med kapacitet att ge allmänheten en mångfald av åsikter och demokratiska tankar kring frågor av allmänt intresse. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram nya eller utveckla befintliga nationella strategier och åtgärder för detta ändamål.
32. Europaparlamentet konstaterar att den nya digitala miljön har förvärrat problemet med spridning av desinformation, eller så kallade falska nyheter eller fejknyheter. Parlamentet påminner dock om att detta inte är ett nytt fenomen, och att det heller inte är begränsat till onlinevärlden. Parlamentet framhåller vikten av att garantera rätten till information av god kvalitet genom att stärka medborgarnas tillgång till tillförlitlig information och förhindra spridningen av felaktiga uppgifter på och utanför internet. Parlamentet påminner om att användningen av termen ”falska nyheter” aldrig får syfta till att undergräva det allmänna förtroendet för medierna eller misskreditera och kriminalisera kritiska röster. Parlamentet uttrycker sin oro över det potentiella hot som begreppet falska nyheter kan utgöra för yttrande- och åsiktsfriheten och mediernas oberoende, och understryker samtidigt de negativa effekter som spridningen av falska nyheter kan ha på den politiska debattens kvalitet och på det välinformerade deltagandet av medborgarna i det demokratiska samhället. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa effektiva system för självreglering som bygger på principerna om riktighet och insyn och som ger adekvata skyldigheter och instrument när det gäller granskning av källor, och vikten av faktagranskning som utförs av opartiska och certifierade utomstående faktagranskningsorgan för att främja informationens objektivitet och skyddet av den.
33. Europaparlamentet uppmanar företag inom sociala medier och onlineplattformar att utveckla verktyg som gör det möjligt för användarna att anmäla och signalera potentiella falska nyheter i syfte att underlätta en snabb korrigerande, och att tillåta granskning från opartiska och certifierade utomstående faktagranskningsorgan, med uppdrag att ge exakta definitioner av falska nyheter och desinformation i syfte att minska det handlingsutrymme för skönsmässig bedömning som lämnas åt aktörer inom den privata sektorn, och att fortsätta visa och märka som ”falska nyheter” den information som har avslöjats som sådan, i syfte att stimulera den offentliga debatten och hindra återkomsten av samma desinformation i en annan form.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att inrätta en högnivågrupp med experter på falska nyheter och desinformation på internet som består av företrädare från civilsamhället, plattformar för sociala medier, nyhetsmedieorganisationer, journalister och den akademiska världen och ska analysera dessa framväxande hot och föreslå operativa åtgärder som ska vidtas på både EU-nivå och nationell nivå.

35. Europaparlamentet framhåller internetaktörernas ansvar i fråga om att förhindra att obekräftad och felaktig information sprids enbart i syfte att öka internettrafiken genom användning av till exempel så kallat klickbete.
36. Europaparlamentet erkänner att den roll som tidningsutgivare spelar och deras investeringar i undersökande, yrkesmässig och oberoende journalistik är avgörande för att bekämpa spridningen av ”falska” nyheter, och betonar behovet att säkerställa det pluralistiska redaktionella tidningsinnehållets bärkraft. Parlamentet uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att anslå tillräckliga finansiella resurser i digital kunskap och mediekompetens och för att utveckla kommunikationsstrategier, tillsammans med internationella organisationer och organisationer i civilsamhället, för att ge medborgarna och nätanvändarna förmåga att känna igen och vara medvetna om tvivelaktiga informationskällor samt upptäcka och avslöja avsiktligt falskt innehåll och falsk propaganda. Parlamentet uppmanar för detta ändamål medlemsstaterna att integrera medie- och informationskompetens i de nationella utbildningssystemen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till bästa praxis på nationell nivå för att säkerställa att journalistiken är av god kvalitet och att den information som publiceras är tillförlitlig.
37. Europaparlamentet upprepar varje individs rätt att bestämma över hur hans eller hennes personuppgifter ska användas, särskilt den exklusiva rätten att kontrollera användning och utlämnande av personuppgifter och rätten att bli glömd, dvs. möjligheten att snabbt få innehåll som kan skada individens värdighet borttaget från sociala medier och sökmotorer.
38. Europaparlamentet konstaterar att internet och, mer allmänt, utvecklingen av den digitala miljön har utvidgat omfattningen av flera mänskliga rättigheter, vilket bland annat visas i Europeiska unionens domstols dom av den 13 maj 2014 i mål C-131/12, Google Spain SL och Google Inc. mot Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) och Mario Costeja González¹. Parlamentet uppmanar i detta avseende EU-institutionerna att inleda ett samverkansbaserat förfarande för att utarbeta en europeisk stadga om interneträttigheter, med beaktande av bästa praxis som tagits fram i medlemsstaterna – i synnerhet den italienska deklARATIONEN om interneträttigheter – som en referenspunkt, tillsammans med relevanta europeiska och internationella människorättsinstrument, för reglering av den digitala sfären.
39. Europaparlamentet understryker visselblåsarnas centrala roll i fråga om att skydda allmänintresset och främja en kultur av offentlig ansvarsskyldighet och integritet i både offentliga och privata institutioner. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen och medlemsstaterna att anta och genomföra en adekvat, avancerad och helomfattande ram för lagstiftning till skydd för visselblåsare genom att ge sitt fulla stöd till Europarådets rekommendationer och Europaparlamentets antagna resolutioner av den 14 februari och 24 oktober 2017. Parlamentet anser det nödvändigt att säkerställa att rapporteringsmekanismerna är tillgängliga och säkra och att visselblåsares och undersökande journalisters påståenden utreds på ett yrkesmässigt sätt.
40. Europaparlamentet betonar att det rättsliga skyddet för visselblåsare när de offentliggör information i synnerhet bygger på rätten för allmänheten att ta emot denna information. Parlamentet betonar att ingen bör förlora sitt skydd bara för att man kan ha gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna eller för att det upplevda hotet mot

¹ ECLI:EU:C:2014:317.

allmänintresset inte blev verklighet, under förutsättning att personen i fråga vid tidpunkten för rapporteringen hade rimliga skäl att tro på uppgifternas riktighet. Parlamentet påminner om att de som medvetet rapporterar felaktig eller vilseledande information till behöriga myndigheter inte bör anses vara visselblåsare och därför inte bör gynnas av skyddsmekanismerna. Parlamentet betonar dessutom att alla personer som lider skada, vare sig direkt eller indirekt, av inlämnande eller röjande av oriktiga eller vilseledande uppgifter bör få rätt att söka effektiva rättsmedel.

41. Europaparlamentet uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att skydda informationskällornas konfidentialitet, i syfte att förhindra diskriminerande åtgärder och hot.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att journalister ges lämpliga verktyg för att utreda och få information från EU och medlemsstaternas offentliga förvaltningsmyndigheter, i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar, utan att behöva möta godtyckliga beslut som nekar dem sådan rätt till tillgång. Parlamentet noterar att uppgifter som journalister eller medborgare inhämtat genom undersökningsrätten, inbegripet uppgifter som inhämtats genom visselblåsare, både kompletterar varandra och är väsentliga för journalisters förmåga att fullgöra sitt uppdrag i allmänhetens intresse. Parlamentet uppmanar att tillgång till offentliga källor och evenemang bör vara avhängigt objektiva, icke-diskriminerande och transparenta kriterier.
43. Europaparlamentet betonar att pressfrihet kräver oberoende gentemot politisk och ekonomisk makt, vilket innebär likabehandling oavsett redaktionens inriktning. Parlamentet erinrar om vikten av att bevara journalistik som drar nytta av mekanismer som förhindrar koncentration i enskilda grupper, monopolgrupper och monopolliknande grupper samt säkerställer fri konkurrens och redaktionell mångfald. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta och genomföra en förordning om medieäggande i syfte att undvika horisontell koncentration av ägandet i mediesektorn, indirekt och medieövergripande ägande och för att garantera öppenhet, offentlighet och enkel tillgång för medborgarna till information om mediers ägande, finansieringskällor och förvaltning. Parlamentet understryker behovet av att tillämpa lämpliga begränsningar av medieäggande för personer som innehar offentliga befattningar och säkerställa oberoende tillsyn och effektiva efterlevnadsmekanismer för att förebygga intressekonflikter och svängdörrsproblematik. Parlamentet anser att det är viktigt att ha oberoende och opartiska nationella myndigheter för att säkerställa en effektiv tillsyn av den audiovisuella mediesektorn.
44. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att utveckla sin egen strategiska kapacitet och samarbeta med lokalsamhällen i EU och EU:s grannskap för att främja en pluralistisk mediemiljö och förmedla EU:s politik på ett samstämt och effektivt sätt.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo stödja och godkänna rekommendationen från Europarådets ministerkommitté till medlemsstaterna om mediernas mångfald och om insyn i medieäggande, vilken antogs den 7 mars 2018.
46. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som radio och tv i allmänhetens tjänst spelar i fråga om att bevara mångfalden i medierna, såsom betonas i protokoll nr 29 till fördragen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge dem de ekonomiska och tekniska medel som krävs för att de ska kunna fullgöra sin funktion i samhället och

tjäna samhällsintresset. Parlamentet uppmanar för detta ändamål medlemsstaterna att garantera deras redaktionella oberoende genom att skydda dem, genom tydligt fastställda regelverk, mot alla former av statlig, politisk och kommersiell inblandning och påverkan, och att samtidigt garantera fullständig självständighet i förvaltningen och oberoende för alla offentliga organ och enheter som har befogenheter inom radio och tv och telekommunikationer.

47. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att anpassa politiken för att utfärda licenser till nationella radio- och tv-bolag enligt principen om respekt för mediemångfald. Parlamentet betonar att de avgifter som tas ut och de strikta kraven med anknytning till utfärdandet av licenser bör vara föremål för granskning och inte får äventyra mediernas frihet.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera om medlemsstaterna beviljar sändningstillstånd på grundval av objektiva, insynsvänliga, opartiska och proportionerliga kriterier.
49. Europaparlamentet föreslår, i syfte att effektivt värna om mediernas frihet och mångfald, att deltagande i offentliga upphandlingar förbjuds, eller att det då åtminstone krävs full insyn, för företag vars slutliga ägare också äger ett medieföretag. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna åläggs att regelbundet rapportera om alla offentliga medel som går till medieföretag och att alla offentliga medel som går till medieägare regelbundet granskas. Parlamentet betonar att medieägare inte får ha dömts för eller befunnits skyldiga till någon straffbar gärning.
50. Europaparlamentet betonar att all offentlig finansiering till medieorganisationer bör ges på grundval av icke-diskriminerande, objektiva och transparenta kriterier som medierna bör informeras om på förhand.
51. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna bör finna sätt att stödja medierna, genom att exempelvis säkerställa mervärdesskattens neutralitet i enlighet med rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 13 oktober 2011 om mervärdesskattens framtid¹, och genom att stödja initiativ med anknytning till media.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsätta permanent och tillräcklig finansiering i EU:s budget till att stödja övervakningsverktyget för mediemångfald vid centrumet för mediemångfald och mediefrihet och att skapa en årlig mekanism för att bedöma riskerna för mediemångfalden i EU:s medlemsstater. Parlamentet betonar att samma mekanism bör användas för att mäta mediemångfalden i kandidatländer, och att resultaten från övervakningsverktyget för mediemångfald bör ha faktisk betydelse för framstegen i förhandlingsprocessen.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och samla in information och statistik om mediefrihet och mediemångfald i alla medlemsstater och att noga analysera alla överträdelser av journalisters grundläggande rättigheter, samtidigt som man respekterar subsidiaritetsprincipen.
54. Europaparlamentet framhåller behovet av att öka utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter på det audiovisuella området.

¹ EUT C 94 E, 3.4.2013, s. 5.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2016 om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att inkludera resultaten och rekommendationerna från övervakningsverktyget för mediemångfald när det gäller riskerna för mediernas mångfald och frihet i EU, vid utarbetningen av sin årsrapport om demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter (europeisk DRG-rapport).
56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina insatser för att stärka mediekompetensen och främja utbildning och utbildningsrelaterade initiativ bland alla medborgare genom formell, icke-formell och informell utbildning med livslångt lärande som perspektiv, även genom att ägna särskild uppmärksamhet åt lärares grundutbildning och fortbildning och stöd åt lärare samt genom att uppmantra till dialog och samarbete mellan utbildningssektorn och alla berörda parter, däribland yrkesverksamma i mediebranschen samt civilsamhället och ungdomsorganisationer. Parlamentet bekräftar att det finns behov av att stödja åldersanpassade innovativa verktyg för att främja stärkande av egenmakt och onlinesäkerhet som obligatoriska delar av skolors läroplaner och överbrygga den digitala klyftan genom både specifika projekt för teknisk kompetens och lämpliga investeringar i infrastruktur, för att säkerställa allmän tillgång till information.
57. Europaparlamentet betonar att en känsla av kritisk bedömning och analys när det gäller användning och skapande av medieinnehåll är viktig att utveckla, för människors förståelse av aktuella frågor och för deras bidrag till det offentliga livet, liksom för deras kunskaper om både den omvälvande potentialen och de inneboende hoten mot en allt mer komplex och sammanlänkad mediemiljö. Parlamentet framhåller att mediekompetens är en helt avgörande demokratisk färdighet som ger medborgarna egenmakt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta särskilda åtgärder för att främja och stödja projekt för mediekompetens, såsom pilotprojektet om mediekompetens för alla, och att utarbeta en heltäckande politik för mediekompetens som riktar sig till medborgare i samtliga åldersgrupper och behandlar alla typer av medier, som en integrerad del av EU:s utbildningspolitik och med stöd av EU:s finansieringsmöjligheter, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020.
58. Europaparlamentet konstaterar med oro att medietillgången för minoriteter, lokala och regionala samhällen, kvinnor och personer med funktionsnedsättning är utsatt för risk, vilket även framgick av övervakningsverktyget för mediepluralism 2016. Parlamentet betonar att inkluderande medier är grundläggande för ett öppet, fritt och pluralistiskt medielandskap, och att alla medborgare har rätt till tillgång till oberoende information på sitt modersmål, oavsett om det är ett språk som används av myndigheter eller ett minoritetsspråk. Parlamentet betonar betydelsen av att ge europeiska journalister, särskilt de som arbetar på mindre använda språk och minoritetsspråk, adekvata möjligheter till utbildning och fortbildning. Därför uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att uppmantra till och stödja forskning, projekt och politik som förbättrar tillgången till media, samt relevanta initiativ inriktade på sårbara minoritetsgrupper (såsom pilotprojektet om möjligheter till praktiktjänstgöring för medier på minoritetsspråk), och att säkerställa möjligheter för alla medborgare att delta och yttra sig.

59. Europaparlamentet uppmuntrar mediebranschen att skydda jämställdheten i mediestrategier och mediepraxis genom samregleringsmekanismer, interna uppförandekoder och andra frivilliga åtgärder.
60. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att engagera sig i sociala kampanjer, utbildningsprogram och mer riktad utbildning och kampanjer för att öka medvetenheten (däribland för beslutsfattare inom branschen) för att främja jämlika värden och jämlik praxis genom finansiering och främjande på både nationell nivå och EU-nivå för att effektivt ta itu med klyftan mellan könen i mediesektorn.
61. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen utvecklar en sektorsstrategi baserad på innovation och hållbarhet för den europeiska mediesektorn. Parlamentet anser att en sådan strategi bör stärka det gränsöverskridande samarbetet och samproduktionerna mellan medieaktörer i EU, för att framhäva deras mångfald och främja interkulturell dialog, förbättra samarbetet med alla EU-institutioners enskilda nyhetsrum och audiovisuella tjänster, särskilt Europaparlamentets, och främja mediebevakningen av och synligheten för EU:s verksamhet.
62. Europaparlamentet understryker vikten av att utveckla ytterligare modeller för upprättandet av en europeisk sändningsplattform i allmänhetens tjänst, som främjar politiska debatter över hela EU på grundval av fakta, skilda åsikter och respekt, bidrar till en åsiktsmässig mångfald i det nyligen sammanväxta medielandskapet och främjar EU:s synlighet i dess yttre förbindelser.
63. Europaparlamentet begär att kommissionen och medlemsstaterna skyddar mediernas frihet och yttrandefriheten inom samtida konst, genom att främja skapandet av konstverk som ger uttryck för sociala problem, uppmuntrar till kritisk debatt och inspirerar till motberättelser.
64. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att avskaffa geoblockering för informationsmedieinnehåll och på så sätt göra det möjligt för EU-medborgare att få tillgång till onlinestreamning, streamning på begäran och reprisstreamning av andra medlemsstaters tv-kanaler.
65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Europarådets generalsekreterare.